

ZPRÁVODAJ

59. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1989 NA POČEST 45. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

VYJADŘOVAT SE K NALÉHAVÝM OTÁZKÁM ŽIVOTA

Za účasti náměstka ministra kultury ČSR dr. Františka Stoklasy, vedoucího tajemníka krajského výboru KSČ a člena ÚV KSČ Otto Lišky, místopředsedy KNV v Hradci Králové dr. Jaroslava Kábřta, vedoucího tajemníka okresního výboru KSČ v Náchodě Bohuslava Janečka, hrdinky socialistické práce a poslankyně Federálního shromáždění Dobromily Vávrové a dalších hostů byl včera slavnostně zahájen 59. ročník Jiráskova Hronova, národní přehlídky amatérských divadelních souborů. Úvodní projev, ze kterého přinášíme podstatnou část, přednesl dr. František Stoklasa:

„Již po 59. otvírá Hronov své brány nejlepším souborům a přátelům ochotnického divadla. Opět zahajujeme Jiráskův Hronov jako významnou událost našeho kulturního života, jako vrcholnou přehlídku českého amatérského divadla, která v představeních více než dvaceti kolektivů i v tvůrčích diskusích ukáže, co tento obor zájmové umělecké činnosti dnes nabízí, jaké jsou jeho vývojové trendy a jak se proměňuje spolu s celou naší socialistickou společností.

Role kultury, umění a zájmové umělecké činnosti včetně ochotnického divadla může být plodná jen za předpokladu, že je důsledně chápána a respektována jako nedílná aktivní součást života společnosti a jeho proměn. Proto také, jak bylo zdůrazněno na 10. zasedání ÚV KSČ, má přestavba přispět k novému rozmachu naší socialistické kultury a umění, k vytváření co nejpříznivějších podmínek pro uměleckou činnost všeho druhu, pro růst a uplatnění talentu. To klade nároky jak na vlastní uměleckou činnost, tak na

přístupy těch orgánů a organizací, které mají pro umění vytvářet podmínky.

Chci v této souvislosti zdůraznit, že si ceníme každého pozitivního tvůrčího činu amatérských divadelníků, který umožňuje vyjádřit se umělecky působivě k naléhavým otázkám našeho života a zobrazuje je v jeho mnohotvárnosti a složitosti. Naše společnost naléhavě potřebuje divadlo, které se vyznačuje ostrotí pohledu, myšlenkovou podnětností, hlubokou pravdivostí a emocionální účinností, divadlo stojící na straně humanistického a socialistického úsilí. Prezentovat takovéto kvality patří i k poslání Jiráskova Hronova.

Spolu s vývojem naší společnosti i ochotnického divadla se také podobá Jiráskova Hronova neustále vyvíjí a proměňuje. Jeho současná koncepce si klade za cíl představit amatérské divadlo jako mnohotvárný jev s rozmanitými poetikami, inscenačními přístupy a bohatou škálou výrazových prostředků. Proto se např. v nesoutěžním programu objeví vedle sebe i zájmové inscena-

ce loutkové, divadlo poesie, divadlo hrané dětmi i divadlo pro děti, které zaujaly diváky v této i minulé divadelní sezóně.

Při respektování možností zájmové umělecké činnosti je právě dnes nutno důsledně rozlišovat mezi divadlem dobrým a

špatným, plnokrevným a neduživým, opravdovým a předstíraným. Netalentovanost, povrchnost, nedostatek umělecké a občanské odpovědnosti nelze nahradit ani nálepkou experimentu ani stížnostmi na nedostatek tvůrčí svobody. Jen svědomitě [pokračování na str. 2]

Poprvé se na Jiráskově Hronově představí loutkové divadlo F KUFERU PKO Olomouc. Soubor od doby jeho vzniku tvoří osm členů: Radka, Vlasta, Ivana, Zora, Luděk, Martin, Karel a Pavel. Příjmení soubor, s výjimkou režiséra a autora představení KLEPY Pavla Němečka, nepoužívá.

Divadelní Hronovy Ládi Lhoty

Ne budeme připomínat, kolikrát byl Láďa Lhota, kterému všichni říkali táta ochotníků, v těchto srpnových dnech mezi námi. Faktem je, že letos už není a bohužel nikdy nebude. Zastavme se proto alespoň na chvíli v předzáti divadla a prohlédněme si ještě jednou jeho tvář, která po tolik desetiletí rozdávala radost, jistotu a laskavou vzpruhu všem, které měl tolik rád.

Dnešní program JH

9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.00	Setkání Středočechů	Staropadolská Slávie ZŠ JD
13.30	Klepy — div. F KUFERU PKO Olomouc	Žďárky
14.00	Setkání členů KPJH	Slávie
16.00	Přeměna — DS JELO DK ROH DP hlavního města Prahy	ZŠ JD
16.00	Jaro — ŠOK M — klubu Tatra Kopřivnice	Žďárky
18.15	Klepy — div. F KUFERU PKO Olomouc	Slávie
18.30	Vítání souboru Dialog DK ROH Plzeň	schody JD
19.30	Přeměna — DS JELO DK ROH DP hlavního města Prahy	JD
19.30	Jaro — ŠOK M — klubu Tatra Kopřivnice	Žďárky
21.00	Taneční večer	Slávie
22.00	Filmový večer — Já, truchlivý bůh	sady MAJ
22.00	Patronátní večer	SOU

2/89

Informace za tři koruny

Tři koruny zaplatíte chcete-li si prohlédnout rodný domek Aloise Jiráska. Osobitý výklad na jakékoli literárně-historické téma podá zdarma energický správce. Tak například: „paní Jirásková, zdejší rodačka, která byla údajně hlavní příčinou pozdějších návštěv Zdeňka Nejedlého v Hronově, nebyla dcerou Aloise Jiráska, jak se mnozí domnívají: ani nebyla k A. J. v jiném poměru příbuzenském.“

Boj o pořadí

Po loňských výborných zkušenostech se stravováním v závodní jídelně hronovské Tepny je i letos od počátku festivalu o tuto potřebnou službu obrovský zájem, neboť nejen divadlem může být živ člověk a slogan „hladový jak herec“ už neplatí vždy a všude. Jestli se někdy říkalo „hladový jako porotce“ není ani naší divadelní historii nic známo, nicméně prvním přihlášeným byl profesor Císař, který se pojisil přímou objednávkou u Jirky Glůcka už na východočeské krajské přehlídce zvané „inspiration“ v červnu tohoto roku. O druhé místo svedly tvrdý boj Ivana Richterová s Mirkou Císařovou, na kterou nakonec zůstala pouze bronzová příčka. Další pořadí nebylo stanoveno. Nicméně dobrá chuť přejeme všem stejně.

První hronovská „obecní“ stříkačka

Pochází z roku 1814 a je instalována v blízkosti vodního zdroje nedaleko sadů MAJ. Stroj je opatřen tabulkou následujícího znění: „Ta dala podoláckým konšelům někdy starosti - půl lesa na ni padlo. Dříve než jí „právo“ po velkém požáru doopravdy koupilo, propili konšelé půl obecního lesa.“

Šotek ve filmu

Tiskařský šotek tentokrát vstoupil na filmové plátno. Organizátorům letošního filmového programu se při nejlepší vůli nepodařilo zajistit všechny původně plánované filmy. V poslední chvíli nedošla kopie Kočáru do Vídně a Návratu ztraceného syna, proto bylo nutné snímek A. Kachlíka Já truchlivý bůh posunout na dnešek. Včera se promítala Radokova Daleká cesta, kterou mohou návštěvníci 59. JH vidět ještě znovu v pátek. Šotek nám však filmy zlovlně pomíchal a Daleká cesta se nám z programu úplně ztratila. Omlouváme se všem návštěvníkům Jiráskova Hronova i filmovým fanouškům, které jsme tak nechtěně mylně informovali o věřejším promítání.

Divadélko ŠOK M - klubu ZK ROH Tatra Kopřivnice uvede v rámci nesoutěžního programu inscenaci Jaro. Na motivy Slavomíra Mrožka ji napsal režisér souboru Petr Orság. Mrožkova tvorba inspirovala členy souboru bezesporu proto, že se ve svých představeních chtějí soustředit na „odkrytí méně pěkných zákoutí lidské povahy.“

BYL JEDEN DĚDEČEK

Byl jeden dědeček z Bělehradu žil bez ladu a skladu

Tančil s kočkou na louce

a vařil čaj v klobouce

Což vadilo ostatním

(v Bělehradu)

Souboru „C“ ze Svitav „dědečkův životní styl“ nejenže nevaří, ale právě naopak. Okouzluje je bohatá obrazotvornost textů Edwarda Leara (překlad Antonín Přidal, vydal

Odeon) a především jejich hravost. Hravost veršů, hravost jako základní rys inscenace, hravost jako způsob vidění světa. A právě toto osobité chápání světa oslovilo diváky, kteří jej alespoň na padesát minut představení přijali za své.

Byl jeden dědoušek na voru volal: „Já pluji k obzoru!“

Když mu řekli „Omyl“

duševně se zlomil.

—el—

VYJADŘOVAT SE K NALÉHAVÝM OTÁZKÁM ŽIVOTA

(dokončení ze str. 1)
tvůrčí úsilí může při vytváření potřebných kulturně politických, odborných i materiálních předpokladů být svobodné a novátorské a je také tou nejlepší odpovědí na různé snahy narušovat vývoj naší společnosti a zneužívat k tomu kulturu a umění. Účast v ZUČ nepovažujeme jen za věc soukromou, ale za projev občanských kvalit lidí. Proto poctivá tvůrčí práce musí mít všude plnou podporu, neboť její dosah a význam přesahuje hranice umění a zájmové činnosti a je stále důležitějším, nenahraditelným zdrojem, ze kterého čerpá naše společnost ve všech sférách života nové hodnoty.

Jiráskův Hronov není pouze bilancí umělecké tvorby amatérských divadelníků, ale je také obrazem úrovně a efektivnosti společenské péče o tuto oblast kultury. Naše společnost na ni vynakládá nemálo prostředků. Mohou však být

efektivně využity jen v koordinované a koncepčně promyšlené spolupráci všech subjektů, které v této oblasti působí od ústředních orgánů, organizací a institucí, přes kraje až po okresy a jednotlivá místa. Nelze zde připouštět zbytkový princip v přístupu ke kultuře. Nelze přehlížet materiálně technické problémy amatérského divadla ani se smířovat s tím, že některé hospodářské organizace projevují tendenci prostředky na tyto účely redukovat či dokonce škrtnat. Takový přístup by nebyl v souladu se smyslem přestavby. Urychleně proto přistupujeme k řešení řady legislativních otázek, zejména v souvislosti s přípravou zákona o kulturně výchovné činnosti. Chci vás ujistit, že ministerstvo kultury vyvíjí a bude i nadále vyvíjet v těchto i dalších otázkách iniciativu spolu s dalšími partnery, přijímat a prosazovat opatření k tomu,

1. Nemohu říci, že bychom měli problémy se zřizovatelem. Vychází nám vstříc materiálně, finančně, problémy jsou jen s prostory na zkoušení, pracujeme ve víceúčelovém sále... To snad vyřeší až výstavba nového domu, který by Česká Lípa měla mít. Ale dnes a denně se setkáváme s tím, že někteří zaměstnavatelé neberou v úvahu, že svou činností reprezentujeme naši kulturu např. v zahraničí, takže na úkor rodiny věnujeme svůj volný čas i těmto povinnostem, které už nejsou jen dobrovolným vztahem k zájmové činnosti. Reprezentace nás pochopitelně stojí i peníze, vzdýt na připravovaný zájezd do Japonska každý člen souboru musí složit něco kolem deseti tisíc, sháníme všechno sami, propagační materiály, dárečky apod. Všude, i přes obětavost mnohých lidí kolem nás, však narážíme na předpisy, které naše poslání v zahraničí značně devalvují. V těchto věcech jsme pravověrní ochotníci, ochotně sloužíme společnému zájmu, který pochopitelně máme my i složky, které nás vysílají, a statečně neseme rizika i nepříjemné stránky „dobrovolné“ zájmové činnosti.

2. Na zájmovou uměleckou činnost by se mělo pohlížet třeba jako na sport, diferencovaně, ale s úsilím o zabezpečení všech potřeb, materiálních, ekonomických i lidských. Dnes se např. s fotbalisty srovnávat nemůžeme.

JANA VAŽANOVÁ
DK Jirásek Česká Lípa

Divadelní studio JELO - DK ROH hl. m. Prahy - přivezlo do Hronova představení Přeměna. Adaptace Kafkovy povídky v režii Petra Lébta vypočítala - stejně jako mnohé Léblovky předchozí projekty Groteskta, Had, Mata Hari aj. — řadu velmi bouřlivých diskuzí. Diváci nedělních představení se sami přesvědčili, zda Přeměna rozčeří i vody hronovských divadelních klubů.

SEDMÁ VELMOC V PONORCE

Jako každý rok, tak i letos se sešli zástupci organizátorů 59. JH s novináři, aby je informovali o tom, co se na přehlídce i v jejím zákulíší změnilo. Náměstek ředitele ÚKVC Zdeněk Jirouvy hovořil o koncepci letošního festivalu, který má dvě části — soutěžní a nesoutěžní. Jiráskův Hronov tak začíná alespoň do jisté míry plnit funkci scénické žatvy, kterou jsme tak záviděli slovenským kolegům. Novináři se pak zajímali hlavně o přístavbu Jiráskova divadla. Jde nyní především o zabezpečení dalších finančních prostředků. Optimisté z hronovského městského národního výboru, kteří přehlídce fandí, věří, že stavba bude zádrně pokračovat. S původním termínem dokončení v roce 1993 ovšem nelze počítat. Zástupci tisku se také zajímali o to, co se chystá pro jubilejní, 60. ročník Jiráskova Hronova. Ten by měl opět nabídnout především pestrý sortiment divadelního dění, reprezentativní výstavu, publikaci o posledních pěti letech v našem amatérském divadelnictví až do žhavé současnosti i oblíbenou divadelní pouť, která zatím Hronovu chyběla. Největší dárek k jubilejnímu ročníku si však dají sami amatérští divadelníci, když se jim podaří vytvořit zajímavá představení.

Divadlo ZK ROH Metry Blansko se včera představilo s vlastní úpravou hry Vladimíra Majakovského *Příliš horká lázeň* (režie J. Poláček). Blanenský soubor není na hronovském jevišti nováčkem — a tak jak jej známe, můžeme říci, že se snaží vycházet ze svých možností a dovedností a že si dokázal vytvořit vlastní poetiku, vycházející z principů Semaforu. Pěvecké schopnosti jeho členů i celková kultivovanost hereckého projevu je nesporná, což ostatně dokázal soubor už před několika lety v inscenaci *Fausta* a *Markéty*. Otázkou ovšem je, do jaké míry může Majakovského hra souznít se semaforovou poetikou.

Připomeňme si, že k Majakovského hrám (*Příliš horká lázeň* je z roku 1930) se čas od času, vždy v určitých dobových kontextech naše profesionální i amatérská divadla vrací. V současné době je to patrně vyvoláno potřebou vyjadřovat se k současnosti v rovině satiry, tedy v rovině ne zcela běžné, s níž se proto obtížně potýkají jak tvůrci inscenací, tak i diváci v hledišti. Budiž řečeno ke cti blanenského souboru, že z inscenace je zřetelný výrazný občanský postoj kolektivu, upřímná a početná snaha otevřené pojmenovávat jevy a nedistancovat se od nich, ale naopak, hledat východisko především ve vlastním jednání a konání, ve vlastní činnosti. To je třeba ocenit především, a to i přesto, že výsledná inscenace přináší řadu problémů.

Problém je už v samotném uchopení předlohy, které sice vychází z poetiky souboru, ale už méně se dokáže srovnat

s vrstevnatostí Majakovského hry. Především dochází k posunu žánru — od dramatu k satirické revue, respektive až téměř ke kabaretu. Nekoná se nadsázka, stylizace tolik potřebná pro groteskní, agresiv-

Od doby, kdy byl Jiří Fréhar jakýmsi nejmenovaným vůdcem střední generace lektorů v Klubu mladých divadelníků, se v jeho životě změnilo jen jedno. Opuštěl Divadlo E. F. Buriana a vydal se za vodu na Smíchov, aby v Realistickém divadle Z. Nejedlého usedl do ředitelského křesla.

To je ovšem pouze nepovedená metafora, protože Jiří Fréhar je člověk neposedný, navíc stále režiruje, organizuje, učí na DAMU, rekonstruuje divadlo atd. atd. Až zase smíchovská scéna odevře své pohostinné dveře, můžete sem zajít na jeho režii Schwajdovy Svaté rodiny s vynikající Janou Dítětovou nebo na *Tři dívky* v modrém s elitním dámským obsazením. Nejen Jiří Fréhar, ale celý spřátelený tým, který v divadle pracuje, má mnoho zajímavých plánů. Smíchovská dramaturgie je už proslulá, do hereckého kolektivu přicházejí osobnosti různé generační příslušnosti, chystá se scéna ve sklepě, která nebude jen komorním prostorem, ale spíše jakýmsi klubem vzájemného a úzkého kontaktu diváků a tvůrců.

V poslední době jsem s Jiřím Fréharem dělala několik rozhovorů, a proto o něm mohu prozradit, že ho baví všechno možné i nemožné, myslí si o sobě, že má obě ruce levé, ale v domě má pověst skvělého opraváře, obdivuje, ovšem vůbec nechápe počítače, a váží si člověka na svém místě. Sám se považuje především za režiséra a této profesi se v žádném případě vzdát nechce. Vzhledem ke zmíněnému čtyřletému působení v Klubu mladých divadelníků, kdy zastával pozice revolučního avant-

gardisty bez ohledu na datum narození, nepřichází do Hronova jako nováček. Ví, kde je divadlo, Stovka i Žďárky. Na jeho přestup do porotcovské ligy jsme upřímně zvědaví. Tím spíše, že v letošní porotě posílí ředitelské rady a spolu s oběma Františky, Laurinem a Sokolem, vytvoří ředitelský triumvirát. Prát Jiřímu Fréharovi v nové funkci, aby mu vydržel jeho elán a optimismus je zbytečné. Z vlastní zkušenosti ujišťuji všechny, že jich má na rozdávání...
JANA PATEROVÁ

S Majakovského *Příliš horkou lázeň* se včera v Jiráskově divadle představilo Divadlo ZK ROH Metra Blansko.

Recenze představení

vnější a ostřejší vyznění hry; vše je jaksi uhlazenější, lyričtější. Princip, který je nám náhradou nabídnut, není v interpretaci důsledně realizován: posun k realističtějšímu hereckému projevu je nastolen, ale už se neprojeví vytvořením vztahů mezi postavami, není dostatečně výrazně provedeno zcižování, kdy herci vystupují z postav a hovoří za sebe (v písničkách, ve vložené Majakovského poezii).

Navíc častá nesrozumitelnost, nezřetelnost právě těchto zcižovacích pasáží může vést u di-

liš líbivě, a souvisí s tím i kvalitní písňových textů, které jsou příliš přímočaré a prvoplánové. Přitom je z nasazení, s nímž soubor hraje, vidět, že mu jde o hlubší významy a souvislosti. Je to vidět i ze skutečnosti, že se snažili najít v Majakovského hrách břitké satirě odsuzující byrokracii kontrastní lidskost, lidské dobroty a nadšení — původní předlohu sice o některé z takových motivů oklestili, nicméně snažili se je nahradit právě výše zmíněnými lyrizujícími prvky (písňe, poezie). Uvedené dobře míněné posuny však ce-

lek inscenace poněkud rozdrobily, takže nedošlo k potřebnému a jistě míněnému vytvoření metaforického obrazu skutečnosti, který by nás beze zbytku a důrazně oslovil. Bylo nám umožněno vnímat pouze jednotlivé, často zbytečně přímočaré a prvoplánové aktualizace, jimž se člověk třeba zasměje nebo je i odmítne — ale nepřinutí ho přemýšlet o příčinách jevů, o hlubších souvislostech života naší společnosti, o podílu každého jednotlivce na jejím utváření.

Přes uvedené připomínky poděkujeme ovšem blanenskému souboru za odvahu, s níž se pokusil uchopit po svém nelehkou satirickou hru a přejme si všichni společně, aby pro nás satira přestala být něčím, s čím si tak zcela nevíme rady, ale co by mohlo účinně sloužit k podpoře nového myšlení a rozvoje naší socialistické společnosti.

(ex)

Mladýma očima

Loňský 58. ročník JH byl prvním v rámci dalšího dvouletého cyklu činnosti KMD. Kromě práce nad zadanými texty navštěvují jeho frekventanti i vybraná představení, jejichž rozbor se zabývá v následujících diskusích. Výsledky těchto rozborů jsou pak zveřejňovány v každodenně vycházejícím Zpravodaji. Letos se mladí divadelníci sešli znovu, byť v částečně pozměněné sestavě, aby pod vedením svých lektorů pronikali co nehlouběji do tajů divadelního umění a s vírou, že úroveň představení na 59. ročníku JH bude vyšší než tomu bylo v minulém roce.

Interpretace hry Vladimíra Majakovského Příliš horká lázeň v nastudování souboru ZK ROH Metra Blansko se zasloužila o to, že tato víra má již po prvním dni trhlíny: Zmatek, rozpačitost, nepochopení... proč? Diskuse se v jednotlivých skupinách rozbíhaly velmi vlnitě. Jaké vlastně bylo ústřední téma představení? Na to našli odpověď pouze v jedné skupině, kde toto téma spatřili ve více v lepší zítřek - komunismus - a tímto svým dílkem nabádají lidi k novému myšlení. Pokud se ti to analyzátoři strefili, pak musíme konstatovat, že v tomto smyslu vyšla snaha naprázdno. Potíže byly rovněž při určení žánru hry. Snad to byl pokus o politický kabaret. Všechny použité divadelní prostředky byly prvoplánové a povrchní. Text byl pouze deklamován bez jakékoli osobní výpovědi (i když pokus o ní zaznamenaný byl). Na druhé straně se však nedá hercům upřít slušné technické vybavení (I. Vrtělová).

Hra jako celek působí velmi neorganicky. Marně jsme v koloběhu písní - scénka - báseň, který se opakoval se strojeovou pravidelností, hledali určitou provázanost. Právě ony písně měly zřejmě být jakýmsi aktualizacím přínosem. Ve skutečnosti byly přesně vykalkulované prvky a podbízejí si říkaly o potlesk. V momentech, kdy se očekávaný aplaus nedostavoval, ztráceli aktéři půdu pod nohama.

Jedinou částí hry, při které jsme trochu ožili, byla „pantomima“. Šlo o parodii na přístup k divadelní tvorbě, který existoval ve sledované době. Poměrně zdařilou. Paradoxem zů-

„Určitá opatření“

Upozornění: Pohledy, gratulace, kondolence aj. nakupujte pokud možno se známkami najednou. Podle poněkud méně ochotné reakce prodavačky ve stánku PNS při nákupu padesátihalérových známek (samostatně) lze usuzovat na to, že by mohlo dojít k „určitým opatřením“ obchodu vůči zákazníkům.

stává, že si tímto výstupem soubor nevědomky nastavil zrcadlo. K udržování chaosu v našich řadách přispívaly i neustálé změny jednotlivých postav. I přes tyto problémy jsme se pokusili zhodnotit ostatní články inscenace. Choreografie, scénografie i hudební složka korespondovaly s tématem co do nepřehlednosti a zvěšovaly naše rozpaky a orientaci v ní. Názorová hladina u choreografie byla pojmenovaná coby berlička s označením špatná. Samočelný pohyb herců na jevišti jen proto, aby to bylo jiné než předtím nás v tomto pohledu utvrzoval. Údiv vzbudil fakt, že na realizaci nese podíl profesionální choreograf. Scénografii jsme hodnotili jako nepřehlednou a chaotickou, která hercům hlavně při představách a změnách překážela, než aby jim pomohla při zvýraznění své výpovědi.

Tíha odpovědnosti za každé divadelní představení leží rozhodující měrou na osobnosti režiséra. Výsledek celé práce závisí na tom, jak dalece se mu podaří přesvědčit herce o nosnosti a životaschopnosti svého tématu a najít s nimi společnou řeč. Na tom, že jsme s „Příliš horké lázně“ odcházeli studeni má lví podíl absence fundovaného dramaturgicko-režijního výkladu díla, které zůstalo na všech frontách pokusem. Především díky režii — pokusem špatným.

Divadlo F KUFRU Olomouc po předešlých inscenacích určených pro dětského diváka [L. Feldek - Kouzelník a květinářka, H. Ch. Andersen - Myšinec] přichází s představením Klepy, které vzniklo na námět bajek Jamese Thurbera. Soubor nepracuje s tradičními loutkami, ale snaží se „vypořádat se zamýšleným záměrem za pomoci papíru“.

Z ochotnického dávnověku

Odmítnutá „star“

... úhlavním nepřitelem všechno ochotničení se stává dvakrát či vícekrát odmítnutý začátečník. Vsugeruje si, že se mu stala velká křivda tím, že jeho nesporný herecký talent nebyl uznán, a že mu nebyla dána možnost rozvinouti své herecké schopnosti. Jest pevně přesvědčen, že právě „někomu“ na tom velmi záleželo, aby nebyl na jevišti upuštěn, neboť on by byl jistě mnohého či mnohou po čase zastínil svými hereckými výkony. Takový „odmítnutý nápadník“ pak jenom ochotnickému sdružení škodí, neboť - sám zatrpklý odpůrce všeho ochotnického - okolí své stejným sérem nenávisť očkuje...

(Z Věstníku Smetanova okrsku div. och. čl. roč. 1927)

Názory na představení

PŘÍLIŠ HORKÁ LÁZEŇ

● My se těšíme na zítřejší diskusi v klubu, kdy se paní Bokové zeptáme, nakolik to byl Majakovskij.

● Můj útek z představení vysvětlují tím, že při vši úctě k práci ochotníků moje nervová anatomie byla silnější. Vloženě to byla fyzická záležitost, nemohla jsem to vydržet.

● Základním problémem je problém žánru. Zřejmě se snaží o politický kabaret. A ten to svým způsobem také je. Výhrady mohu mít k mnohému, humor to je mnohdy komunální, ale představení jako celek

beru, i když to není divadlo mého srdce.

● Představení? Nevím... Bylo tam několik vynikajících výstupů, třeba ta pantomima. A písničky byly výborné, ale bylo to neuspořádané.

● Především oceňuji, že je z toho představení jasné, proč ho hrají. Protože toho předstírání, že dřív sice nebylo všechno akorát, ale dnes bude rázem všechno v pořádku, mají už lidi dost. A tak tomuhle divadlu odpustíme i polopatismus a naivitu některých textů. Protože lidi už konečně potřebujeme slyšet nahlas, co si doopravdy myslí.

● Představení? Výborný! Moc se nám to líbilo. Proč? Protože fali do živého a jedině tak můžeme někam dojít.

● Představení se mi nelíbilo. Nevím, k čemu směřovalo. Mám z toho pocit angažovanosti za každou cenu.

Jenom pomluvy?

Jaká byla opravdu paní kněžna Zaháňská? Taková, jak ji vyličila Božena Němcová, anebo má pravdu Alois Jirásek? Údajně jediným spolehlivým pramenem je kniha, kterou napsal kněžnin zpovědník Ludvík...

Zítřejší program JH

9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
16.00	Stará žena vysedává — AHA! MěstKS Lysá nad Labem	JD
16.00	Rozvzpomínání — Dialog DK ROH Plzeň	Slávie
18.30	Vítání souboru DS Vicena SKP Ústí n. Orł.	schody JD
19.30	Stará žena vysedává — AHA! MěstKS Lysá n. Lab.	JD
19.30	Rozvzpomínání — Dialog DK ROH Plzeň	Slávie
22.00	Filmový večer — Psi a lidé	sady MAJ
22.00	Patronátní večer	SOU
22.00	Turecká kavárna KODL DS Tyl SK ROH Lomnice n. P.	klub JD